

259

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1974 r.

w sprawie ustalania wysokości szkód w pojazdach samochodowych objętych obowiązkowymi ubezpieczeniami komunikacyjnymi.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) oraz § 40 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 46, poz. 274) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość pojazdu w dniu wypadku, wartość pozostałości oraz zakres wyposażenia pojazdu ustala się według zasad określonych w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1974 r., (poz. 259).

Zasady ustalania wartości pojazdu w dniu wypadku, wartości pozostałości oraz zakres wyposażenia pojazdu.

1. Wartość pojazdu w dniu wypadku stanowi różnica między obowiązującą w handlu detalicznym w tymże dniu ceną nowego pojazdu tej samej marki, typu i modelu oraz

serii a kwotą amortyzacji wynikającą z przebiegu pojazdu (tabela — ust. 14) oraz kwotą amortyzacji wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu.

2. Kwotę amortyzacji wynikającą z przebiegu pojazdu ustala się przez przemnożenie liczby przejechanych kilometrów (motogodzin pracy) od początku używania pojazdu przez stawkę amortyzacyjną.

3. Stawkę amortyzacyjną za 1 km (motogodzinę) przebiegu pojazdu ustala się w złotych według wzoru:

$$St = \frac{C}{N}$$

Symbole te oznaczają:

St = stawka za 1 km przebiegu pojazdu (motogodzinę),

C = cena nowego pojazdu w zł w dniu wypadku,

N = norma przebiegu pojazdu w kilometrach (motogodzinach).

4. Kwotę amortyzacji wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu ustala się w wysokości 3% ceny nowego pojazdu za każdy rok eksploatacji. Za początek eksploatacji pojazdu przyjmuje się datę nabycia pojazdu przez pierwszego posiadacza, a jeżeli data ta nie jest znana — rok produkcji pojazdu.

5. W przypadkach, w których wartość pojazdu w dniu wypadku obliczona według zasad określonych w ust. 1—4 stanowi mniej niż 20% ceny nowego pojazdu, a jest on dopuszczony do ruchu, za wartość pojazdu w dniu wypadku przyjmuje się 20% ceny nowego pojazdu.

6. Jeżeli ustalenie rzeczywistego przebiegu pojazdu będzie niemożliwe wskutek wypadku lub utrudnione z innych przyczyn, kwotę amortyzacji wynikającą z przebiegu pojazdu ustala się, biorąc za podstawę przeciętny przebieg roczny pojazdu.

7. W razie braku obowiązującej ceny dla danego pojazdu przyjmuje się cenę innego pojazdu o zbliżonych parametrach techniczno-eksploatacyjnych.

8. Wartość w dniu wypadku pojazdu używanego do celów zarobkowych ustala się, stosując roczne odpisy amortyzacyjne według następujących stawek:

1) samochody osobowe	— 17%
2) autobusy o liczbie miejsc do 15 (łącznie z miejscem kierowcy)	— 20%
3) pozostałe autobusy:	
— o mocy silnika do 155 KM	— 20%
— o mocy silnika powyżej 155 KM	— 14%
4) samochody ciężarowe:	
— o ładowności do 2,5 tony	— 20%
— o ładowności powyżej 2,5 tony	— 17%
— o ładowności powyżej 2,5 tony z urządzeniem samowyładowczym	— 20%

5) samochody ciężarowe o napędzie elektrycznym	— 12,5%
6) samochody specjalne	— 8,5%
7) ciągniki:	
— siodłowe i balastowe	— 17%
— inne	— 12,5%
8) przyczepy ((naczepy)	— 14%

9. Przy ustalaniu wartości w dniu wypadku pojazdu używanego do celów zarobkowych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 5 i 7.

10. Wartość pozostałości uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu (części) ustala się, przyjmując:

- dla nie uszkodzonych części — $\frac{2}{3}$ ich wartości według obowiązujących cen w dniu wypadku pomnożonej przez stosunek wartości pojazdu w dniu wypadku do ceny nowego pojazdu,
- dla uszkodzonych części nadających się do naprawy — wartość tych części obliczoną według zasad podanych w pkt 1, zmniejszoną o przewidywany koszt ich naprawy,
- dla zniszczonych części nie nadających się do naprawy — wartość tych części według cen złomu.

11. PZU w porozumieniu z posiadaczem pojazdu może ustalić wartość pozostałości według cen złomu użytkowego, pod warunkiem zbycia tych pozostałości właściwym społecznym jednostkom skupu lub społecznym zakładom naprawczym oraz po przedstawieniu zakładowi ubezpieczeń dowodu zbycia.

12. W razie użycia do naprawy pojazdu ulepszonych i zmodernizowanych nowych części i zespołów, których przed wypadkiem pojazd nie posiadał, wartość pozostałości uszkodzonych zespołów (części) ustala się według zasad określonych w ust. 10 pkt 1.

13. Przez wyposażenie pojazdu w obowiązkowym ubezpieczeniu auto-casco rozumie się sprzęt i urządzenia, w jakie wyposażony jest pojazd danej marki, typu i modelu przy produkcji seryjnej. Za wyposażenie uważa się ponadto radioodbiornik zamontowany na stałe do pojazdu, zagłówki, pokrowce, urządzenia do ogrzewania wnętrza, dodatkowe oświetlenie (z wyjątkiem oświetlenia specjalnego, np. jodowego), gaśnicę przeciwpożarową, pasy bezpieczeństwa, sygnał dźwiękowy, narzędzia samochodowe, pokrywy ozdobne na koła, apteczkę medyczną, urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą pojazdu, bagażnik dachowy, dodatkowy pojemnik na paliwo, taksometr w pojazdach służących do zarobkowego przewozu oraz plandeki przymocowane do nadwozia samochodu ciężarowego.

14. Ustala się następujące normy przebiegu oraz przeciętny roczny przebieg pojazdu w kilometrach (motogodzinach):

Lp.	Rodzaj pojazdu samochodowego	Norma przebiegu pojazdu w tysiącach kilometrów (w motogodzinach)	Przeciętny roczny przebieg w tys. km (w motogodzinach)
1	2	3	4
1	Samochody osobowe z silnikiem z zapłonem iskrowym, o pojemności skokowej w cm ³ a) do 1.000 b) powyżej 1.000 do 2.000 c) powyżej 2.000 do 3.000 d) powyżej 3.000	180 240 300 350	12
2	Samochody osobowe z silnikiem z zapłonem samoczynnym (bez względu na pojemność skokową)	350	12
3	Samochody ciężarowe i specjalne z silnikiem z zapłonem iskrowym, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym: a) do 3,5 tony b) powyżej 3,5 tony z wyjątkiem wymienionych w poz. 7	250 300	18
4	Autobusy z silnikiem z zapłonem iskrowym, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym: a) do 3,5 tony b) powyżej 3,5 tony	250 300	18
5	Samochody ciężarowe i specjalne z silnikiem z zapłonem samoczynnym, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym: a) do 3,5 tony b) powyżej 3,5 do 11 ton c) powyżej 11 do 16 ton d) powyżej 16 ton z wyjątkiem wymienionych w poz. 8	300 350 450 500	18
6	Autobusy z silnikiem z zapłonem samoczynnym, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym: a) do 3,5 tony b) powyżej 3,5 do 11 ton c) powyżej 11 ton	300 400 500	18
7	Samochody ciężarowe z silnikiem z zapłonem iskrowym i urządzeniem samowyladowczym (bez względu na dopuszczalny ciężar całkowity)	250	18
8	Samochody ciężarowe z silnikiem z zapłonem samoczynnym i urządzeniem samowyladowczym, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym: a) do 11 ton b) powyżej 11 do 16 ton c) powyżej 16 ton	250 300 350	18
9	Ciągniki siodłowe i balastowe z silnikiem z zapłonem iskrowym	300	18
10	Ciągniki siodłowe i balastowe z silnikiem z zapłonem samoczynnym	350	18
11	Ciągniki rolnicze: a) z silnikiem o mocy do 30 KM b) z silnikiem o mocy powyżej 30 KM c) z silnikiem jednocyldrowym z głowicą żarową	1550 motogodzin 7500 motogodzin 9000 motogodzin	155 motogodzin 750 motogodzin 900 motogodzin